

ה"ת 54462/06/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל נוי

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 54462-06-17 מדינת ישראל נ' נוי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מיכאל נוי

החלטה

מהות הבקשה וטיעוני הצדדים

בפניי בקשה שנייה להארכת תוקף החזקת תפוסים שנתפסו על ידי המבקשת, למשך 180 יום נוספים, מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, יחד עם סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

במאמר מוסגר אעיר כי בכותרת הבקשה לא צוין כי התפיסה נעשתה גם מכוח חוק איסור הלבנת הון ואולם לגופם של דברים אין חולק כי אכן כך הדבר, בשים לב לצווים שניתנו, כמו גם לאמור בבקשה הראשונה להארכת תוקף.

בתמצית רבה ביותר אציין כי המשיב נחשד יחד עם אחרים בביצוע עבירות שעיקרן שוחד לעובדי ציבור זרים בגניאה-קונקרי ואיסור הלבנת הון, כאשר שווי העבירות נאמד במיליוני ₪. המדובר בחקירה רבת היקף, המתנהלת במקומות שונים בעולם.

במסגרת החקירה נתפסו ביום 20.2.16 תפוסים שונים, כמבואר להלן, למשך 180 יום. ביום 5.7.17 הורה כב' השופט מיכלס על הארכת תוקף התפוסים למשך 180 יום נוספים. הבקשה שבפניי הוגשה ביום 12.12.17. לאחר העברת התיק לטיפול מותב זה ודחיית מועד דיון לבקשת הצדדים, התייצבו הצדדים בפניי ביום 25.1.18. לאחר שלא צלח ניסיון הידברות בין הצדדים, נדחה הדיון ליום 12.2.18. במועד האמור התקיים דיון בפניי, במהלכו הוגש לעיוני חומר חקירה ודו"ח סודי. בהמשך לאמור נמסרו לבקשתי הבהרות נוספות מטעם המבקשת, כמו גם השלמת חומרי חקירה נוספים בהם ביקשתי לעיין.

בבקשתה, ציינה המבקשת כי המשיב, תושב צרפת, סירב להגיע ולהיחקר בארץ וזאת חרף העובדה לפיה עובר לחקירה

הגלויה וליזמונו לחקירה, נהג להגיע תדירות ארצה. עוד ציינה, כי המשיב נחקר בצרפת ע"י המשטרה הצרפתית וכי החקירה לא מוצתה. באשר לטיב החשד הפניתה המבקשת לחומר החסוי וציינה כי החשדות מבססים לשיטתה אפשרות ממשית של חילוט, ככל שישורשע המשיב במיוחס לו.

ב"כ המשיב התנגד לבקשה בציינו כי החקירה מתנהלת מזה כחמש שנים וכי המשיב נחקר בפרשה רק פעם אחת. עוד ציין כי המבקשת גורמת בהתנהלותה להתארכות החקירה, גם בכך שממאנת היא להתחייב בפני מרשו כי ככל שיגיע ארצה ויחקר, תימנע מלעצרו. הסניגור המשיך והביע תרעומת על כך שהבקשה ל"חילוט עתידי" אינה תחומה במועד ברור וכי אין לזקוף לחובת מרשו את העובדה כי לא נחקר.

ב"כ המשיב אף הגיש לעיוני, במעמד צד אחד, את המסמך מ/ש1 (בשגגה צוין בפרוטוקול הדיון כי הוגש גם מסמך מ/ש2, כאשר בפועל המדובר בעותק של מ/ש1).

דין והכרעה

עיינתי בחומר החקירה, בהיקף כשישה קלסרים, כמו גם בדו"ח סודי- במ/1 מיום 12.2.18. המדובר בדו"ח נרחב ומאיר עיניים, המלמד על הפרשה בכללותה, כמו גם על פרטיה. לאחר עיון בו מצאתי כאמור כי נדרשות הבהרות נוספות. משכך, הוכן דו"ח סודי נוסף- במ/1א' מיום 23.2.18. דו"ח זה ממוקד יותר בכל הנוגע למשיב שבפניי. כנספחים לדו"ח הנ"ל, הפניתה המבקשת לחומרים שונים. אלה כוללים את ריכוז התפוסים במסמך במ/2 ובאסמכתאות הנלוות לו בנילונית שסומנה "יניב שמול 1" מיום 18.2.18. עוד כוללים הם את ליבת הראיות המרכזיות, אשר סומנו במ/3 ועד במ/12 (במ/12 מהווה אסופת מסמכים בנילונית "יניב שמול 7" מיום 18.2.18). לבד מן האמור הפניתה המבקשת לדו"ח כניסות ויציאות של המשיב את הארץ - במ/2 מיום 12.2.18.

התיעוד אליו הפנית לעיל סומן באופן בלתי ממצה, לאור היקפו של החומר ועם זאת יודגש כי הראיות הרלבנטיות למפורט בדו"חות במ/1 ו- במ/1א' הונחו בפניי.

באשר לתפוסים יצוין כי המדובר בנכס מקרקעין הידוע כגוש 5492 חלקה 6 שבראש העין וסך כספי כמפורט ב- במ/2 מיום 23.2.18, כאשר שווי התפוסים כ- 12 מיליון ₪.

לאחר עיון בכל האמור, נחה דעתי כי מתקיים חשד סביר לפיו המשיב ביצע את המיוחס לו ולמצער, כי היה הוא מעורב באופן ממשי ולו בחלק מאותן עבירות לכאוריות בהן נחשדים גם אחרים, מושא הפרשה כולה. המדובר בחשד איתן, המגובה בראיות.

מבלי להכביר מילים באשר לשווי העבירות, אציין כי שווי התפוסים המוחזקים נופל משמעותית מהן.

בהינתן כי בוסס חשד סביר וכי שווי העבירות עולה על שווי התפוסים, יש להמשיך ולבחון את כלל טיעוני המשיב.

ב"כ המשיב הציג בפניי חומר סודי במעמד צד אחד. החומר הוגש בלא הסתייגות המבקשת, אך מצאתי לציין בכל זאת כי בפן העקרוני אין מניעה לאפשר את הגשת החומר. סבורני כי בהקשר זה מן הראוי לערוך גזירה שווה בין הסוגיה שבפניי ולבין דיני המעצרים, בשים לב למעמדה של זכות הקניין במשפטנו. הלכה היא כי ככלל אין להתיר הגשת חומר במעמד צד אחד ע"י ההגנה בשלב הדין במעצר עד לתום ההליכים ואולם הדבר אפשרי לעיתים (ראו למשל: בש"פ 2935/15 דלו נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.15 והאסמכתאות שם). בהינתן זכות המשיב בקניינו, המוחזק עת ארוכה בידי המבקשת, לא מתקיימת הצדקה לחסמו מהבאת ראיה בפניי, שיש בה לשיטתו כדי לסייע לו.

ולגופם של דברים. התרשמתי כי המדובר בחקירה רבת היקף וענפה ובה כמות לא מבוטלת של דמויות רלבנטיות, מורכבות ואילוצים שונים, אשר לעיתים מונעים מן המבקשת לקיים את החקירה באופן המיטבי הרצוי לה לשיטתה. עוד התרשמתי כי היחידה החוקרת אינה שוקטת על שמריה בעבודתה. נהפוך הוא. משכך, לא מצאתי כל בסיס לטיעון הסניגור, בו ייחס "אשמה" כאמור למבקשת, משיקולי "אגו", כדבריו.

נדמה כי ההגנה השליכה את יהבה במידה רבה בסוגיית חקירתו של המשיב, וסירוב המבקשת להתחייב כי תימנע מלעצור את המשיב. בהקשר זה אציין כי למצער בשלב זה, איני זוקף לחובת המשיב, במניין שיקולי, את סוגיית הימנעותו מלהיחקר בארץ. למשיב זכות מוקנית לשמור על שתיקה בחקירתו וממילא על המבקשת לכלכל את צעדיה וחקירתה בהתאם להנחה מחמירה לפיה החשודים בפרשה, כמו גם המשיב, יימנעו משיתוף פעולה עימה. משכך, מה לי שתיקה בחקירה, מה לי הימנעות מלהגיע ארצה ולהיחקר, מחשש מעצר, לצורך הסוגיה שבפניי. ב"כ המשיב הפנה בהקשר הנדון להחלטתי בה"ת 6347-06-16 **מדינת ישראל נ' גרוסמן וציבובלסקי** (מיום 19.1.18) ואולם לא רק שאין הנדון דומה לראיה, אלא שלאור הבהרתי לעיל אין להחלטה הנ"ל כל נפקות לענייננו. כאמור- ממילא איני זוקף לחובת המשיב העדר שיתוף פעולה עימו.

כל זאת ציינתי מבלי להתעלם מכך כי לו נחקר המשיב- ואכן קיים צורך ממשי לחקרו ולקבל את גרסתו - היה בכך בוודאי כדי לקדם את החקירה ולזרז את תומה. אף לא מצאתי בחומר שהגיש המשיב לעיוני במעמד צד אחד כדי לשנות ממסקנתי.

סופם של דברים, כי אף בהתעלם מהתנהלות המשיב בכל הנוגע לאפשרות חקירתו, די בכל המפורט בדו"חות הסודיים, בזיקה לראיות אותן בחנתי, כדי לקבוע כי דין הבקשה להתקבל במלואה. טיבן של החשדות, מורכבות החקירה, אילוציה והיקפה מצדיקים את האמור.

משכך, מוארך בזה תוקף החזקת התפוסים למשך 180 יום נוספים, שתחילת מניינם מתום מועד ההארכה הקודמת.

כלל החומר שהוגש לעיוני ע"י הצדדים יושב אליהם בתיאום עם המזכירות ו/או צוות לשכתי.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ח, 23 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.

עמוד 3

